

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

6. De Apparitione Petro facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

que ad alios tecum ad se attrahendos
 exstimulantis experiris: utinam simili
 fervore, quo Magdalena, sic te aman-
 tem redames, eius sanctissimæ volun-
 tati in omnibus, quæ inspirat, parere
 fatagas! Gratitude, amor cum debi-
 ta reuerentia, zelus gloriæ Dei & sa-
 lutis animarum.

De apparitione Petro facta.

VI.

I. **M**aria Magdalena & aliæ Mulie-
 res Apostolis lugentibus &
 fletibus nuntiauerunt, quæ audie-
 rant & viderant: *Et visa sunt ante illos* **Marc. 16.**
velut deliramentum verba ista, & non
crediderunt illis, cum toties Christus ijs,
 & quidem paulò ante passionem my-
 sterium resurrectionis suæ inculcasset?
 O quanta humana fragilitas in rebus
 humanum captum excedentibus ca-
 piendis, & credendis, vti & in oculis
 iudicijs, consilijsque infinitæ Dei
 sapientiæ probandis & acceptandis?
 Quam specialis gratia reputanda, pos-
 se facile in omnib. fidei articulis, etiam
 abstrusissimis, captiuare intellectū in
 obsequium fidei, atq; in omnib. iudi-
 cijs, decretis, operibus & permissioni-
 bus diuinis toto intellectu & affectu

sentire, & dicere cum regio Propheta:
Psal. 144. *Iustus est Dominus in omnibus vijs suis, &*
sanctus in omnibus operibus suis! Humi-
 liatio sui, exercitatio fidei, submissa &
 reuerens admiratio occultorum iudi-
 ciorum Dei hic subiicienda.

Ioan. 20. II. Petrus & Ioannes cæteris minus
 increduli, & charitate feruentiores,
 seposito metu Iudæorum & custodū,
 currunt ad monumentum, relatorum
 fidem prudenter exploraturi; ingre-
 diuntur, inspiciunt linteamina, quibus
 fuerat inuolutum corpus, & sudariū;
 mirantur, in fide confirmantur, sen-
 timque disponuntur ad fruendum cō-
 spectu dulcissimi Magistri: quos inter-
 rim affectus admirationis, compon-
 ctionis, spei, amoris, gaudij elieuerint.
 Petrus prius ingressus typū fidei præ-
 fert, & vitæ actiuæ; Ioannes Petrum
 subsequutus, charitatis, & vitæ contem-
 platiuæ: eò quòd cognitio fidei ducat nos
 ad amorem Dei, & labor vitæ actiuæ dis-
 ponat ad quietem contemplatiuæ. O felix
 anima, quæ diuinis inspirationibus
 excitata, confestim surgit, currit, vo-
 lat ad quærendum, amandum & glori-
 ficandum dilectum suum per ardentis-
 actus fidei & charitatis, per assiduum
 conatum proficiendi in exercitijs vitæ
 acti-

actiuæ & contemplatiuæ, maximè in
 continua passionum mortificatione ;
 virtutum sibi magis necessariorum ex-
 ercitatione, & voluntatis suæ cum di-
 uina conformatione. Zelus in triplici
 perfectionis viâ proficiendi, atque ad
 intimam cum Deo vñionem pertin-
 gendi.

III. Cùm redirent hi duo discipuli so-
 cijijs visa relaturi, videtur Petrus soli-
 tarius ambulasse, *secum mirans quod fa-
 ctum fuerat*, cui talia cogitanti, & tri-
 nam negationem, vt incredibile est, mo-
 re suo amarè deflenti, apparuit pius
 Dominus, vt colligitur ex D. Luca,
 qui refert Apostolos dixisse redeunti-
 bus discipulis ex Emaus: *Quod surrexit Luc. 24.*
Dominus verè, & apparuit Simoni. Quo
 pudore, quo dolore, qua fiducia Pe-
 trus ad pedes amabilissimi magistri sui
 prociderit, non tam verbis, quàm la-
 crymis delicti sui veniam deprecans,
 sicque cum filio prodigo intimè hu-
 milians. Quàm benignè illum miseri-
 cordissimus Dominus eleuarit, secu-
 rum esse iusserit, sicque vel similibus
 verbis consolatus sit: *Pax tecum. Noli
 timere, ego sum: dimissa sunt tibi peccata
 tua, nunc conuersus confirma fratres tuos.*
 Quomodo fuerit Petrus tanta Domi-

ni benignitate obstupefactus, quā mirificè in fide & spe confirmatus? quanto amore & zelo gloriæ eius inflam-
matus? quas exultabūdas gratias ege-
rit? quam heroica hanc tantam Do-
mini liberalitatem compensandi desi-
deria obtulerit? Et mox, disparente
Domino, quanto gaudio ad socios
consolandos properarit? quanto zelo
eosdem in fide confirmarit?

Rom. 5.

O qualis abyssus infinitæ miseri-
cordiæ & bonitatis Dei erga peccato-
res serio respicientes, quos non ra-
rò maioribus prosequitur fauoribus,
quàm innocentes, vt vbi superabun-
dauit delictum, superabundet & gra-
tia! vt patet in Magdalena & Petro,
vti & in filio prodigo. Si porro tanta
est eius benignitas erga peccatores
feruenter respicientes, qualis erit er-
ga innocentes feruenter semper in viâ
perfectionis progredientes? Et si tan-
ta illa est erga filios peregrinantes in
terris, quanta erit erga conregnantes
in cœlis? Gratitude, spes,
amor, feruor profi-
ciendi.

(. .)

De